

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

*Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien*

*Prest: Vebjørn Sagedal
Organist: Kelemen Mátis
Kirketjener: Viggo Kjellmann*

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Oddbjørn Eliassen

* 31.01.1935 † 30.10.2023

*Kåfjord kirke
onsdag 8. november*

JEG ER EN SEILER PÅ LIVETS HAV

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Men ofte ensom i brott og brann i uværnetter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land, og intet fyrårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet, da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

Når siste storm er engang ridd av, og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav, krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelser favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

T Henry Albert Tandberg 1909 - M Klaus Østby 1909

JEG ER I HERRENS HENDER

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddomsakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde, han gir meg trøst i sinn,
og glemte er ve og vande på vei til himlen inn.

T Erling Tobliassen 1932 - M Sigurd Lunde 1947

KJÆRLIGHET FRA GUD

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T. J. N. L. Schjorring 1854 - M. H. S. Thompson 1852